

Resolució 705/2019, de 8 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 397/2019

Administració reclamada: Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda. Institut Català de Finances

Informació reclamada: Acord de quitança del deute del Grupo Zeta amb l'Institut Català de Finances.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua d'objecte de la reclamació

Resum: Els antecedents posen de manifest que el Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda ha proposat a la diputada reclamant, en atenció i consideració de la seva condició de parlamentària, una mesura d'accés parcial com és rebre les explicacions verbals que requereixi de la Direcció de l'ICF en relació amb l'operació en allò que afectin a l'esfera de la decisió i gestió pròpia de l'ICF i a la presa de decisions en relació amb el cas, sota el compromís de confidencialitat de la diputada i evitant donar còpia de documentació que formi part de la relació client-ICF. La mesura d'accés parcial proposada resulta adequada a la previsió de l'article 7.2 i suposa una aplicació proporcionada del límit invocat, ja que permet l'exercici de la funció parlamentària de la persona reclamant tot salvaguardant els drets dels tercers, d'acord amb els criteris establerts al Dictamen 6/2019 d'aquesta Comissió, sobre l'accés dels membres del Parlament a la informació de clients de l'ICF. La diputada reclamant no ha manifestat a la GAIP la seva oposició dins del termini que se li ha concedit per fer-ho, de manera que cal entendre satisfeta la pretensió d'obtenir informació i aquest procediment hauria perdut el seu objecte, per la qual cosa és procedent finalitzar-lo sense necessitat de fer altres pronunciaments sobre el fons de la discrepància jurídica ja esvaïda, i sens perjudici de què es puguin traslladar a la Comissió les incidències que sorgeixin en la seva execució.

Paraules clau: Empresa pública de la Generalitat. Diputada. Crèdit. Acord de quitança. Reclamació contra desestimació. Tercers. Al·legacions. Règim especial d'accés dels membres del Parlament. Límits. Informació reservada per llei. Format d'accés. Confidencialitat. Pèrdua d'objecte. Seguiment de l'execució.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 28 de juny de 2019, entra a la GAIP la Reclamació 397/2019, presentada contra el Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. La persona reclamant, que ostenta la condició de diputada del Parlament de Catalunya, va presentar una sol·licitud de documentació al Departament d'Economia i Hisenda mitjançant un escrit dirigit al President del Parlament en el qual exposava que havia llegit a la premsa que

PRENSA IBÉRICA MEDIA SL havia comprat GRUPO ZETA SA i que semblaria que aquesta operació hauria comportat que l'ICF renunciés al cobrament del 70% del total del deute que mantenia aquest grup amb l'ICF, i sol·licitava l'acord de quitança del deute o document signat per qualsevol responsable de l'ICF o alt càrrec de la Generalitat amb aquesta finalitat.

3. El 30 de maig de 2019, la persona reclamant rep la resposta del conseller d'Economia i Hisenda, que desestima la seva sol·licitud i ho justifica en què l'ICF està sotmès al deure de reserva impositat per l'article 83 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats de crèdit (LOSSEC), i que "en conseqüència, l'ICF no pot facilitar documentació sobre les eventualitats transaccionals amb cap companyia".
4. La reclamació de la diputada argumenta que la normativa invocada pel conseller no seria aplicable als membres del Parlament, que tenen un règim jurídic específic d'accés a la informació regulat a l'article 215 del Reglament del Parlament de Catalunya (RPC). Considera que de l'article 3.1.b es deriva l'aplicació de les obligacions de la normativa de transparència a les empreses públiques. Considera que l'article 83 LOSSEC "està pensat per entitats de crèdit i no pas per un organisme que té una altra naturalesa més enllà que algunes de les activitats que realitza poden ser coincidents amb les entitats de crèdit. En el present supòsit el caràcter d'empresa pública i les finalitats de l'ICF no poden suposar que es limiti el coneixement de l'acord de condonació a favor del Grupo Zeta".
5. El 12 de juliol de 2019, la GAIP comunica la Reclamació al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda (DVEH) i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 29 de juliol de 2019, el DVEH tramet a la GAIP l'expedient relatiu a la sol·licitud i l'informe de l'Assessoria jurídica del Departament que conclou que: "*En conclusió, es considera que revelar la informació que se sol·licita podria vulnerar els interessos econòmics i comercials tant de l'ICF com dels beneficiaris dels crèdits, atès que es faria pública la seva estratègia comercial, afectant els seus interessos econòmics.*

Per l'exposat, resta limitat l'accés a la informació sol·licitada per la diputada, i l'Institut Català de Finances no pot facilitar-les al ser-li d'aplicació la normativa específica que estableix un límit al règim d'accés, regulat a la LOSSEC.

(...)."

Al seu informe, s'identifica com a terceres persones afectades per la sol·licitud de la diputada Reclamant les empreses Grupo Zeta i Prens Ibérica.

7. El 9 d'agost de 2019, la GAIP sol·licita la col·laboració del DVEH per tal de traslladar la Reclamació a les persones afectades per la sol·licitud d'informació concedint-los un termini de 10 dies per a formular al·legacions. Li demana que li faci arribar les dades de contacte per fer-ne el trasllat, o que el faci directament el DVEH indicant que les al·legacions s'adrecin directament a la GAIP.
8. El 26 d'agost de 2019 la GAIP reclama al DVEH constància del trasllat de la reclamació.
9. El dia 2 de setembre de 2019, l'ICF fa arribar a la Comissió copia del trasllat a tercers remès en aquella mateixa data a les persones interessades.
10. El 12 de setembre la ponent d'aquesta Resolució es desplaça a l'Institut Català de Finances per obtenir major informació sobre el cas. L'ICF defensa la seva posició contrària a facilitar còpia de documentació relativa a les transaccions amb els seus clients, però accepta que, en atenció a la seva condició de membre del Parlament, la diputada reclamant podria obtenir, sota l'obligació de confidencialitat, informació de boca del director de l'Institut al voltant de l'operació en allò que fa referència a la decisió de l'ICF de la quitança, sense donar altra informació del seu client, i es compromet a traslladar a la diputada reclamant l'oferiment de rebre aquesta informació en compareixença a l'ICF.
11. El dia 16 de setembre de 2019 l'ICF fa arribar a la GAIP la resposta dels tercers afectats a l'escrit de trasllat de la reclamació. En aquest escrit, el conseller delegat de Prensa Ibérica Media SL i Grupo Zeta S.A, manifesta que no seria procedent atendre la Reclamació atès que l'ICF es troba obligat a mantenir la confidencialitat de les informacions relatives a saldos, posicions, transaccions i altres circumstàncies relatives a les seves operacions de crèdit, d'acord amb la Llei 10/2014, de 26 de juny d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats de crèdit.
12. El 20 de setembre de 2019, l'ICF tramet a la GAIP un informe complementari que amplia i concreta la seva posició. Considera aplicables els límits relatius al deure de reserva, el secret professional i el seus interessos econòmics i comercials, que resultarien perjudicats "en tant que l'ICF esdevingui l'única entitat financera nacional i europea obligada a facilitar a informació sobre els seus clients, li provocaria un dany irreparable en el seu prestigi i confiança amb els clients, i de retruc, en les seves condicions amb altres entitats de crèdit no obligades per la legislació de transparència". D'altra banda, l'informe reconeix que no es pot obviar "l'interès públic en el control i seguiment de l'activitat de l'ICF" tot i que els fons que l'ICF utilitza per dur a terme la seva activitat de concessió de finançament no provenen dels pressupostos públics sinó de la captació de fons en els mercats de capitals nacional i internacional, de les emissions de deute i per la via del crèdit bancari". Assenyala que el web corporatiu de l'ICF publica la memòria anual i diferents informes financers, econòmics, de gestió, sobre governança i sobre riscos, que proporcionen una imatge molt precisa i acurada de la situació global de l'ICF, de seu grup i de la seva activitat i indica els punts concrets de la memòria 2018 (punts 3.4.8, 3.4.10 i 8.2) publicada al seu web on es pot extreure el moviment anual d'actius deteriorats a 31 de desembre de 2018 i les seves provisions

associades (dotacions i recuperacions), i mostra les dades relatives al moviment d'actius dubtosos entre 1 de gener de 2018 i 31 de desembre d'aquell any, tot fent constar que “en cap cas, el moviment de provisions per actius deteriorats (dotacions i recuperacions) o les entrades i sortides d'actius dubtosos i/o fallits té cap impacte en els fons públics estructurals assignats a l'ICF (capital) ni cost per als pressupostos públics”, que l'ICF compleix amb les obligacions de transparència al seu web i que, anualment, l'ICF envia al Govern de la Generalitat per a la seva aprovació, els comptes anuals de l'exercici i els remet a la Intervenció General i a la Sindicatura de Comptes per a la seva fiscalització, que es poden consultar al web de la Sindicatura de Comptes.

13. El 7 d'octubre de 2019 la GAIP s'interessa davant l'ICF per si aquest oferiment de trobada ja s'ha produït. Igualment, n'informa a la diputada reclamant, que es compromet a respondre a la GAIP sobre si amb aquesta sessió informativa es dóna per satisfeta de la seva reclamació, en quin cas es procediria a finalitzar el procediment.
14. El 8 d'octubre la GAIP rep còpia de l'escrit que el DVEH ha adreçat a la diputada reclamant, emplaçant-la a triar una data a la seva conveniència per a reunir-se amb el conseller delegat i ser informada en relació amb aquesta reclamació.
15. El 21 d'octubre la GAIP es va interessar novament davant la diputada reclamant per conèixer si es donava per satisfeta amb la proposta de l'ICF, o si es mantenia en la seva exigència d'obtenir la còpia del document de quitança, als efectes de procedir a resoldre sobre el fons de la reclamació, i li urgeix a donar-li'n la resposta, tenint en compte que el termini per resoldre les reclamacions és de dos mesos.
16. El 30 d'octubre, a la vista de la manca de resposta de la reclamant, la GAIP insisteix novament per escrit a la persona reclamant en què respongui si es dóna per satisfeta amb l'ofertament del DVEH, tot advertint-la que, si no manifesta el contrari dins dels propers tres dies, entendrà que accepta la proposta de l'ICF i que es dóna per satisfeta de la seva reclamació. No s'ha rebut resposta de la diputada reclamant.

Fonaments jurídics

1. *Sobre el règim jurídic aplicable a l'accés a informació de les diputades i diputats del Parlament de Catalunya i la competència de la GAIP*

El dret d'accés exercit per les persones membres del Parlament de Catalunya en exercici de les seves funcions es regeix per un règim jurídic propi i específic -establert al Reglament del Parlament de Catalunya (RPC) en els seus articles 6 a 11, que en regulen el procediment, els límits a l'accés, el règim de garanties i el règim sancionador. Això comporta, tal i com es preveu a la Disposició Addicional Primera.2 LTAIPBG, que el règim general de l'LTAIPBG es desplaça a una aplicació subsidiària i sigui d'aplicació directa i preferent aquest règim jurídic específic del RPC.

Les sol·licituds d'informació fetes per les diputades i diputats del Parlament de Catalunya es poden plantejar directament al Govern, o mitjançant la Presidència del Parlament (art. 6 RPC), i en cas que el Govern desestimi totalment o parcialment l'accés, o si no fa lliurament material de la informació, poden ser objecte de reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP), directament o posteriorment a la petició d'empara a la Mesa del Parlament (art. 8 RPC). L'eventual incompliment de les resolucions de la GAIP o de la Mesa del Parlament ordenant el lliurament de la informació poden donar lloc a l'aplicació del règim sancionador establert a l'LTAIPBG, i de mesures de control parlamentari específiques, incloent una pregunta en la següent sessió plenària, d'acord amb l'article 9 RPC.

Tot i que per expressa previsió de la legislació especial (article 7.1 RPC) són d'aplicació al dret d'accés dels membres del Parlament els mateixos límits a l'accés previstos per la legislació general (articles 21, 23 i 14 LTAIPBG), en la ponderació casuística caldrà tenir en compte el caràcter preferent del seu dret, en tant que lligat a l'exercici de les seves funcions representatives (*ius representandi*), tal i com disposa l'article 7 RPC: *"1. El dret d'accés a la informació forma part del contingut essencial de la funció representativa i parlamentària que correspon als diputats i només es pot limitar per la concurrència d'alguna de les restriccions que estableix la legislació reguladora del dret d'accés a la informació pública.*

2. El dret d'accés a la informació dels diputats té, en tot cas, caràcter preferent i s'ha de poder fer efectiu sempre que els drets o béns jurídics protegits es puguin salvaguardar mitjançant l'accés parcial a la informació, l'anonimització de les dades sensibles o l'adopció d'altres mesures que ho permetin."

La sol·licitud d'informació que ara es reclama s'ha formulat per part d'una diputada del Parlament de Catalunya, via Presidència del Parlament, al Departament d'Economia i Hisenda de la Generalitat, demanant documentació previsiblement en poder de l'Institut Català de Finances, i n'ha obtingut una resposta denegatòria de l'accés. Considerant que l'article 8.6 RPC legitima la utilització de la via de reclamació davant la GAIP per part dels membres del Parlament, i que l'article 39.1 LTAIPBG estableix la competència d'aquesta Comissió per resoldre les reclamacions que li siguin plantejades contra les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, i ho farà aplicant el règim jurídic específic regulat al RPC, i subsidiàriament, el de l'LTAIPBG.

2. Pèrdua de l'objecte de la reclamació.

Els antecedents posen de manifest que el Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda (DVEH) ha proposat a la diputada reclamant, en atenció i consideració de la seva condició de parlamentària, una mesura d'accés parcial com és rebre les explicacions verbals que requereixi de la direcció de l'ICF en relació amb l'operació en allò que afectin a l'esfera de la decisió i gestió pròpia de

l'ICF i a la presa de decisions en relació amb el cas, sota el compromís de confidencialitat de la diputada i evitant donar còpia de documentació que formi part de la relació client-ICF.

El règim jurídic específic d'aplicació al dret d'accés de les diputades i diputats del Parlament de Catalunya, estableix en el seu article 7.2 que *“El dret d'accés a la informació dels diputats té, en tot cas, caràcter preferent i s'ha de poder fer efectiu sempre que els drets o béns jurídics protegits es puguin salvaguardar mitjançant l'accés parcial a la informació, l'anonimització de les dades sensibles o l'adopció d'altres mesures que ho permetin”*.

La mesura d'accés parcial proposada pel DVEH a la diputada reclamant resulta adequada a aquesta previsió de l'article 7.2 i suposa una aplicació proporcionada del límit invocat, ja que permet l'exercici de la funció parlamentària de la persona reclamant tot salvaguardant els drets dels tercers, d'acord amb la ponderació i els criteris establerts per aquesta Comissió en el seu Dictamen 6/2019, de 8 de novembre, en relació amb l'accés dels membres del Parlament de Catalunya a informació sobre operacions o transaccions dels clients de l'ICF.

L'ICF ha acreditat haver realitzat l'oferiment d'informació, en els termes indicats, a la diputada reclamant el dia 8 d'octubre, i tot i que no s'ha personat a rebre la informació, la diputada reclamant no ha manifestat a la GAIP la seva oposició malgrat haver depassat amb escreix el termini que se li va concedir per manifestar-la, si ho considerava oportú, de manera que cal entendre satisfeta la pretensió d'obtenir informació i aquest procediment hauria perdut el seu objecte, per la qual cosa és procedent finalitzar-lo sense necessitat de fer altres pronunciaments sobre el fons de la discrepància jurídica ja esvaïda, i sens perjudici de què es puguin traslladar a la Comissió les incidències que sorgeixin en l'execució.

3. Oposició de tercers afectats.

L'article 34 RGAIP disposa que quan de l'expedient en resultin terceres persones afectades per la reclamació, hagin estat part o no del procediment d'accés, la Comissió els ha de traslladar la reclamació perquè puguin manifestar si estan d'acord amb seguir el procediment de mediació demanat per la persona reclamant, o al·legar el que estimin oportú per a la defensa dels seus drets o interessos, i que per a aquesta finalitat, les administracions reclamades han de col·laborar amb la Comissió en la identificació i el trasllat material, en els termes, les condicions i els terminis fixats per la Comissió.

En compliment d'aquest precepte, la GAIP va demanar a l'Administració que identificés les terceres persones que poguessin resultar afectades per l'accés, que van resultar ser Grupo Zeta SA i Prensa Ibérica SL. Seguidament, la GAIP va demanar a al DHEH que, o bé li facilités les dades de contacte per a fer des de la mateixa Comissió el trasllat de la reclamació, o que el fes directament el DVEH.

Els tercers afectats, en escrit únic i representats per la mateixa persona, es van limitar a declarar escadusserament la improcedència de l'accés considerant que l'ICF es troba obligat a mantenir la

confidencialitat de les informacions relatives a saldos, posicions, transaccions i resta de circumstàncies relatives a les seves operacions de crèdit, en aplicació de la LOSSEC. No han aportat cap argument que permeti identificar o constatar que de l'accés al document que reculli l'acord de quitança del deute de GRUPO ZETA amb l'ICF se'n derivi un perjudici per al grup empresarial representant, de manera que no queda acreditat, màxim, si tenim en compte que la petició de la diputada parteix de la divulgació profusa en els mitjans de comunicació del deute del grup amb aquella i altres entitats bancàries, les ofertes de compra del grup i l'acord final amb les diferents entitats creditors que van suposar la quitança. Tampoc semblen haver tingut en compte o, almenys, no n'han fet cap consideració ni ponderació expressa, de la condició de diputada de la persona reclamant i el règim especialment protegit del seu dret d'accés, com a expressió del seu dret fonamental ex art. 23 CE.

En tot cas, l'escrit d'oposició a l'accés dels tercers afectats comporta (article 34.2 RGAIP) que en relació amb l'objecte de la reclamació (document signat que reculli l'acord de quitança del deute del Grupo Zeta amb l'ICF) l'accés per part de la diputada només es podria fer efectiu una vegada hagi transcorregut el termini de què disposen per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acord o la resolució. Això no obsta, però, per a què es pugui produir l'accés de la diputada a la resta de la informació que, alternativament als termes de la seva sol·licitud, li ofereixi l'ICF en relació amb el procés intern de presa de decisions i efectes de la mateixa dins de l'ICF en relació amb el cas, que no queden afectats per l'oposició.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 8 de novembre de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 397/2019, per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.